

Кольорові будні оновленої станції Коршів

черговою по станції і після робочої зміни могла забути про роботу, а вільний час присвятити домашньому господарству. Та врешті погодилася. Невдовзі на станцію прийшов працювати і її син Андрій, який закінчив Чернівецький ліцей і встиг уже попрацювати черговим по станції, але подалі від дому. А цього року Андрій закінчив Львівський залізничний технікум.

Знаю, що нелегко жінці бути одночасно і керівником, і берегинею домашнього вогнища. Під час реконструкції станції я часто бував тут і бачив, як енергійно Галина Досин з ранку і до вечора давала всьому раду, ретельно слідкувала, щоби будівельники як належить виконали всі роботи, а експлуатаційники в складних умовах не допустилися браку в роботі.

Керівництво залізниці належно оцінило самовіддану працю начальника станції і в день відкриття вокзалу нагородило Галину Степанівну іменним годинником. Вже позаду ті напружені і тривожні дні. Багато що змінилося на станції. На другому поверсі вокзалу працівників привітно зустрічає світла, затишна побутова кімната. Тут можна відпочити й пообідати, для цього створені всі умови: встановлено електробойлер, є мікрохвильова пічка, електрочайник та інші зручності. По-сучасному обладнаний і кабінет начальника. Пасажирів радує світлий, просторий зал очікування, у якому і в зимові мори тепло й затишно. Запрацювала обладнана за останнім словом техніки квиткова каса. Дякуючи системі "Експрес", що встановлена тут, за кілька хвилин можна придбати квитки на всі напрямки. Раніше по квитки треба було приходити завчасно.

Трапляються й неприємності, щоправда незначні. Нещодавно якийсь "газда" вирі-

шив украсти встановлені в залі очікування сучасні електрокалорифери. Вибравши зручний момент, він від-

гвинтив кріплення приладів і, мабуть, украв би, але "здобич" була гаряча, і він змушений був чекати, щоб остигла. На щастя, на той момент нагодилася начальниця з квитковим касиром і зловмисник втік – залишивши ще гарячу "здобич". Щоб подібне не повторилося, Галина Степанівна за свої кошти придбала і встановила декоративні металеві захисні решітки із навісними замками. Нагрівальні прилади надійно захищені, злодіям – зась.

Розмовляємо з Галиною Степанівною про її дружний, працьовитий колектив. Нікого не виділяє вона з-поміж експлуатаційників – каже, що всі заслуговують на похвалу. Проте особливо відзначила прибиральницю Світлану Бабію. Ця приємна, завжди усміхнена, працююча жінка всьому дає лад, а недавно Світлана Миколаївна здала іспити на квиткового касира. Тепер вона прибирає станційні приміщення і за сумісництвом підміняє квиткового касира на час відпустки. Галина Степанівна відзначає, що легко працюється в колективі тоді, коли є порозуміння і чітка злагода з спеціалістами з інших підрозділів, які обслуговують роботу станції. Добрим словом відгукнулася про колійного бригадира Петра Вітенка та електромеханіка СЦБ Якова Бойчука – людей високої професійної майстерності та особистої відповідальності.

Іван ВІЙТЕНКО,
колишній електромеханік
Івано-Франківської дистанції
сигналізації і зв'язку

Я – залізничник

*А на Покрову небо росяниться
І зазирає в очі жовтий сон.
Але вночі і вдень на залізниці
Напружені і рейки, і вагон.*

*Ані на мить тут не стихає гомін,
Мелодія металу не стиха,
І крає нічку тепловоза промінь,
Який веде упевнена рука.*

*Вітають їх оновлені вокзали
І світлофорів весняний вогонь,
І линуть потяги у сині далі
Із тихим стукотом біля моїх вікон.*

*Я виріс і живу край залізниці,
І залізничником, мабуть, тому я став,
Що кожену днину потяг, наче птиця,
Мене гудком захоплено вітав.*

*Тут все знайоме – рейки, світлофори,
Вокзал – творіння розуму і рук.
І кличе у дорогу на простори
Легкий коліс залізних перестук.*

*Мій Коршєве – столице залізнична,
Вокзалом, ти, мов журавель крилом,
Гостей вітай святково і велично,
І хлібом-сіллю заприси в село.*

склалися винятково із чоловічого товариства. Пригадую, з якою неохотою погоджувалася жінка на цю відповідальну і повну турбот посаду, адже до цього працювала

Пам'ятним став 2010 рік для колективу станції Коршів. Працювати доводилось у складних умовах, адже тривалий час тут відбувалася капітальна реконструкція всього станційного комплексу – зате всі незручності забулися, коли став до ладу красень-вокзал, під час капітального ремонту якого використані енергозберігаючі технології, тут створені відповідні побутові умови для станційних працівників. Відремонтовано і подовжено пасажирську платформу та облаштовано сучасне освітлення перону. Встановлено металеву огорожу.

Від перону цього вокзалу, у літні росяні ранки і в зимові завірюхи я потягом майже чверть століття вирушав на роботу в Івано-Франківськ, а опісля більше ніж п'ятнадцять літ – до Коломиї, де працював електромеханіком зв'язку. Сюди, мов корабель до причалу, я повертався з роботи до своєї сім'ї, саду, домівки, що неподалік залізничної станції.

Кожного дня я відчував трудовий ритм, пульс і дихання моєї рідної станції Коршів, а тому пишу про неї з особливим натхненням. Трохи більше ніж чотири роки тому колектив станції очолила Галина Степанівна Досин (на фото праворуч). До Галини Степанівни керівники станції

ПІДСУМКИ КОНКУРСУ СЕРЕД ВЕТЕРАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПІДРОЗДІЛІВ ЗАЛІЗНИЦІ

Осередки допомоги й милосердя

З метою підвищення активності та стимулювання роботи рад первинних ветеранських організацій залізниці із виконання завдань статутної діяльності відповідно до положення Об'єднання ветеранів війни та праці Львівської залізниці, які в першу чергу були скеровані на допомогу малозабезпеченим пенсіонерам, інвалідам, самотнім та хворим ветеранам магістралі, Об'єднана рада ветеранів залізниці на своєму засіданні 17 березня 2009 року прийняла рішення та затвердила положення про оголошення конкурсу на визначення трьох кращих рад ветеранів первинних організацій серед структурних підрозділів залізниці у дирекціях залізничних перевезень із врученням премій переможцям та призерам конкурсу.

У грудні 2010 року на засіданні ради Об'єднання ветеранів залізниці розглянуто питання про виконання умов конкурсу на визначення кращих рад первинних

організацій ветеранів. У підсумку перше місце із виплатою премії в розмірі 1000 грн зайняли: рада ветеранів Стрийського вузла – голова ради Валентина Горбайчук; рада ветеранів Чортківської дистанції колії – голова ради Надія Гевко; рада ветеранів локомотивного депо Здолбунів – голова ради Степан Думало; рада ветеранів Чернівецької дистанції колії – голова ради Юрій Косович; рада ветеранів станції Мукачєво – голова ради Ірина Гуменюк; рада ветеранів управління залізниці – голова ради Григорій Лялька.

Друге місце з виплатою премії в розмірі 700 грн зайняли: рада ветеранів пасажирського вагонного депо Львів – голова ради Зіновій Маслякко; рада ветеранів Львівського центру механізації колійних робіт – голова ради Петро Ковть; рада ветеранів локомотивного депо Ковель – голова ради Іван Гомінко; рада ветеранів Івано-Франківської дистанції колії – голова ради Григорій Арсенік; рада ветеранів Мукачівської дистанції колії – голова ради Людмила Єнгел.

Третє місце із виплатою премії в розмірі 500 грн посіли: рада ветеранів локомотивного депо Львів – голова ради Зенон Лютий; рада ветеранів Тернопільської відділкової

лікарні – голова ради Віра Контролевич; рада ветеранів вагонного депо Здолбунів – голова ради Олександр Гуменюк; рада ветеранів Чернівецького пасажирського депо – голова ради Василь Худик; рада ветеранів Ужгородської дистанції водопостачання – голова ради Катерина Грабар.

З метою заохочення активістів ветеранського руху первинних регіональних організацій ветеранів війни та праці та активу ради Об'єднання ветеранів залізниці за активну участь у виконанні статутних обов'язків, розвиток та участь у волонтерському русі, узагальнення та передачі виробничого досвіду молодим робітникам, розповсюдження та втілення позитивного досвіду роботи первинних і регіональних рад ветеранів війни та праці рада Об'єднання ветеранів залізниці 15 червня 2010 року прийняла постанову про затвердження "Положення про грамоту", "Положення про подяку" із виплатою грошової винагороди в розмірі відповідно 300 та 200 грн.

Серед кращих ветеранів-активістів, нагороджених грамотою та грошовою премією: Мирон Криль – голова ради ветеранів Самбірського вузла; Лариса Захарченко – волонтер ветеранської ор-

ганізації Тернопільської дирекції; Наталія Сабурова – голова ради ветеранів будівельного управління №3; Тамара Ладичук – член ради ветеранів управління залізниці; Юрій Косович – голова ради ветеранів Чернівецької дистанції колії; Степан Думало – голова ради ветеранів локомотивного депо Здолбунів.

Подякою та грошовою винагородою відзначено: Олексія Карпенка – голову ради ветеранів Ужгородської дистанції колії; Олену Ціховлаз – голову ради ветеранів будівельного управління №2; Ірину Жарську – голову ради ветеранів другої Львівської дистанції сигналізації та зв'язку; Ростислава Матросова – члена ради ветеранів управління залізниці; Івана Макаренка – голову ради ветеранів локомотивного депо Чернівці; Миколу Кладька – волонтера локомотивного депо Ковель.

Конкурс на визначення кращих рад первинних організацій ветеранів серед підрозділів Львівської залізниці у дирекціях залізничних перевезень продовжено на 2011 рік.

Рудольф ПАВЛИК, голова ради
Об'єднання ветеранів війни та праці
Львівської залізниці